

„Îngrijește de sfinți!”

Faptele apostolilor 20.28

John Thomas Mawson

Online începând de la: 09.02.2023, Actualizat: 09.02.2023

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Faptele apostolilor 20.28

Faptele apostolilor 20.28: Luați seama deci la voi înșivă și la toată turma, ... păstoriți Adunarea lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu sângele Propriului Său Fiu.

Îmi făcusem planurile pentru acea zi: ele urmau să mă scoată din orașul în care locuiam. Dar, în drum spre gară, am simțit un impuls interior de a vizita un vechi slujitor al Domnului, care tocmai împlinise 89 de ani și care locuia în oraș. Această impresie a fost atât de puternică încât am decis că aceasta era voia Domnului pentru mine și că ar fi bine să renunț la planurile mele și să urmez voia Domnului. Când am ajuns acolo, fiica lui a deschis ușa. Când m-a văzut stând acolo, a izbucnit deodată în plâns cu suspine: „Oh, ai venit. Tata a întrebat de tine toată dimineața, este foarte bolnav.” Am intrat în dormitorul lui, iar el mi-a întins mâinile în semn de salut și mi-a spus: „Vreau să ții discursul la înmormântarea mea și să ai grijă de toate actele mele din acest sertar; vei găsi acolo testamentul meu”. L-am asigurat că voi face tot ceea ce vrea el să fac. Apoi și-a împreunat mâinile și a repetat: „Binecuvântează suflete al meu pe Domnul! Și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează suflete al meu pe Domnul! Și nu uita nici una din binefacerile Lui. ... Cel care te încununează cu bunătate și îndurări.”

Se îmbolnăvise brusc, iar medicul îi spusese de dimineață că era doar o chestiune de ore. Am avut privilegiul de a sta lângă patul său în noaptea următoare și de a-l asculta vorbind cu Dumnezeu său, fără ca aparent să-mi observe prezența. Dar de câteva ori în timpul acelor ore sfinte a deschis ochii, s-a întors spre mine și de fiecare dată mi-a spus: „Îngrijește de sfinți”. Asta a fost tot ce a avut să-mi spună. Au fost ultimele cuvinte pe care le-am auzit de pe buzele lui.

Sfinții sunt copiii lui Dumnezeu; așa sunt numiți de mai multe ori în Noul Testament: Cel mai tânăr copil din familia lui Dumnezeu este la fel de sfânt ca și cel mai bătrân și mai venerat credincios. Știind acest lucru, am știut despre cine vorbea vechiul meu prieten, iar cuvintele lui m-au impresionat cu atât mai mult cu cât știam cât de mult se îngrijise de sfinți timp de mulți ani; asta a fost întreaga lui viață. Cu doar două săptămâni înainte îl văzusem târându-se prin vânt și ploaie ca să viziteze un creștin bolnav, când de fapt ar fi fost mai bine în patul lui sau cel puțin într-un fotoliu lângă un foc cald.

Cuvintele sale în ceasul morții mi-au amintit de ultima însărcinare a Domnului către Simon Petru. El i-a spus: „Simone, al lui Iona, Mă iubești?”, apoi: „Paște mieluşei Mei” și „Păstorește oile Mele” (Ioan 21.15,16). De asemenea, mi-am amintit cuvintele lui Pavel către bătrânii din Efes: „Luați seama deci la voi înșivă și la *toată turma, ... păstoriți Adunarea lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu sângele Propriului Său Fiu*” (Faptele apostolilor 20.28). Bătrânul meu prieten era în adevărata ucenicie apostolică; îi iubea și se îngrijea de cei prețioși pentru Domnul, cei pentru care El S-a dat pe Sine. Fie ca întrebarea Domnului către Simon să ajungă la inima fiecăruia dintre noi: „Mă iubești?”. Putem răspunde ca Simon: „Doamne, *Tu* știi toate: *Tu* cunoști că Te iubesc” (Ioan 21.17)? Cum ne putem arăta dragostea noastră pentru El? Nu prin vorbirea noastră sau prin cunoștințele noastre, ci prin dragostea și grija față de cei care Îi sunt dragi. Dragostea noastră pentru El este măsurată prin disponibilitatea noastră de a-l sluji pe ai Săi. „Îngrijește de sfinți.” Aceasta este piatra de încercare.

Cel plătit îi neglijează; „nu-i pasă de oi” (Ioan 10.13), așa cum spune Domnul Însuși despre el. Lupul îi împrăștie (vezi Ioan 10.12). Pavel îi numește „lupi răpitori, care nu cruță turma” (Faptele apostolilor 20.29). Oameni, care se pretind păstori, îi împrăștie și vorbesc lucruri stricate, pentru a-i atrage pe ucenici după ei (vezi Faptele apostolilor 20.30). Petru, care a îndeplinit cu credincioșie însărcinarea dată lui de Domnul, ne avertizează că adversarul turmei, „diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, căutând pe cine să devoreze” (1. Petru 5.8). Există mulți vrăjmași ai sfinților, există multe pericole, care îi amenință, dar Păstorul cel bun și mare are grijă de ei, și toți cei care Îl iubesc vor avea și ei grijă de ei. Da, aceasta este piatra de încercare. Îmi pasă mie, îți pasă ție de sfinți?

Tradus de la: „[Kümmere dich um die Heiligen!](#)”
Titlul original în limba engleză: „Care for the saints”
din *Scripture Truth*, vol. 33, 1941, pag. 59
Sursa: www.stempublishing.com

Traducere: Ion Simionescu